

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 30. 4. 2013
Čj. 119/2013-OD-SPZ/2

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. P. K. – stížnost pro porušení zákona
Příloha: spis OS v Náchodě sp. zn. 1T 57/2012

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného P. K.

stížnost pro porušení zákona

proti výroku usnesení Okresního soudu v Náchodě ze dne 23.7.2012, sp. zn. 1T 57/2010, kterým byla podle § 152 odst. 1 písm. e) tr. řádu obviněnému stanovena povinnost nahradit náklady trestního řízení stanovené paušální částkou 3.200 Kč (doplatek nákladů trestního řízení) do 15 dnů ode dne doručení usnesení.

Usnesení nabylo právní moci dne 23.7.2012.

Stížností pro porušení zákona je napadáno výše citované usnesení Okresního soudu v Náchodě, protože jeho výrokiem byl porušen zákon v neprospěch obviněného v ustanovení § 152 odst. 1 písm. e) odst. 3 tr. řádu, v návaznosti na ustanovení § 1 písm. b) a § 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 312/1995 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení.

Rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 14.6.2010, č.j. 1T 57/2010-22, byl obv. P. K. uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákona účinného do 31.12.2009 (*dále jen tr. zákon*) a trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona. Citovaných trestných činů se dopustil tím, že

dne 25.5.2009 v době kolem 21. hodiny před restaurací S. v H., ul. N., za přítomnosti nejméně dalších třech osob nejprve obžalovaný J. P. po předchozí slovní potyčce fyzicky napadl poškozeného M. M. úderem pěstí do obličeje, v důsledku čehož poškozený spadl na zem, a následně, když poškozený vstal, napadl poškozeného obžalovaný P. K. nejméně dvěma údery pěstí do obličeje, při kterých zasáhl poškozeného M. M. do brady, a způsobil mu tak šikmou zlomeninu oblouku dolní čelisti vpravo a v úhlu dolní čelisti vlevo, tedy dvojnásobnou zlomeninu dolní čelisti, s nutností hospitalizace a opakovaného operativního zákroku v celkové narkóze na stomatologické klinice Fakultní nemocnice v H. K. ve dnech 26.5.-5.6.2009 a 15.6.-24.6.2009 s opakovanou revizí a úpravou lomných linií a vytažením zubu č. 38 a s mezičelistní fixací, když léčba byla komplikována rozpadem operačních ran na sliznici, dále kontuzi hrudníku a krční páteře s pracovní neschopností od 26.5.2009 do 25.7.2009 a omezením v běžném způsobu života spočívajícím zejména v bolestech hlavy, nemožnosti přijímat potravu v důsledku mezičelistní fixace, brnění horních končetin a bolestí hrudní páteře.

Za to byl obv. K. odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu v trvání 3 roků. Současně mu byla podle § 228 odst. 1 tr. řádu stanovena povinnost zaplatit náhradu škody poškozeným VZP ČR, H. K. a M. M., přičemž dále byl poškozený se zbytkem nároku na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Spoluobviněný J. P. byl za předmětný skutek uznán vinným trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona a odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s odkladem výkonu trestu na zkušební dobu v trvání 2 roků. Ohledně tohoto obviněného rozsudek nabyt právní moci dne 9.7.2010. Proti rozsudku se odvolal jak obv. K., tak poškozený M. a o jejich odvoláních rozhodl Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 9.11.2010 pod č. j. 11To 347/2010-269, tak, že jednak z podnětu odvolání poškozeného M. napadený rozsudek okresního soudu zrušil ve výroku o náhradě škody a nově obv. K. uložil povinnost zaplatit na náhradě škody poškozenému částku 22.749,- Kč a se zbytkem nároku na náhradu škody jej odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, a jednak podle § 256 tr. řádu zamítl odvolání obv. K. Ohledně tohoto obviněného tak shora citovaný rozsudek Okresního soudu v Náchodě nabyt právní moci dne 9.11.2010. Následně byla obviněnému usnesením Okresního soudu v Náchodě ze dne 22.11.2010, č. j. 1T 57/2010-285 podle § 152 odst. 1 písm. e) tr. řádu stanovena povinnost nahradit náklady trestního řízení určené paušální částkou 7.800 Kč do 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení, kteréžto peníze obviněný zaplatil.

Proti shora citovanému rozsudku krajského soudu podal obv. P. K. prostřednictvím obhájce dovolání, o kterém rozhodl Nejvyšší soud ČR usnesením ze dne 23.3.2011, č.j. 3Tdo 171/2011-23, tak, že z podnětu dovolání obviněného zrušil rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9.11.2010, sp. zn. 11To 347/2010, a jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v Náchodě ze dne 14.6.2010, sp. zn. 1T 57/2010, v části týkající se tohoto obviněného, dále zrušil další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a přikázal Okresnímu soudu v Náchodě, aby věc v potřebném rozsahu projednal a rozhodl. Po vrácení trestního spisu Okresnímu soudu v Náchodě sepsala vyšší soudní úřednice tohoto soudu úřední záznam ze dne 5.5.2011, z jehož obsahu vyplývá, že s ohledem na to, že obv. K. již uhradil náklady trestního řízení ve výši 7.800 Kč, bude mu tato částka vrácena, pokud bude v novém řízení zproštěn obžaloby a v případě odsouzení mu nebudou náklady trestního řízení předepisovány,

když pouze v případě, kdyby byl přibrán další znalec, by došlo k navýšení nákladů trestního řízení (viz č. l. 313).

Okresní soud v Náchodě následně konal v trestní věci obviněného nové hlavní líčení, které vyústilo ve vyhlášení rozsudku ze dne 22.6.2011, č.j. 1T 57/2010-353, jímž byl obviněný na podkladě původně podané obžaloby opět uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákona a trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona, přičemž popis skutku byl ve výroku rozsudku pouze drobně upřesněn stran popisu zdravotních obtíží a omezení v obvyklém způsobu života poškozeného jako důsledku zranění způsobených obviněným. Za tyto trestné činy byl obviněný odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu v trvání 3 roků. Současně mu byla podle § 228 odst. 1 tr. řádu stanovena povinnost zaplatit náhradu škody ve výši 22.749,- Kč poškozenému M. M. a se zbytkem nároku na náhradu škody byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. I proti tomuto rozsudku okresního soudu podal obv. K. odvolání, o kterém rozhodl Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 27.9.2011, č.j. 11To 311/2011-384, tak, že z podnětu odvolání napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a opět vrátil věc soudu I. stupně k projednání a novému rozhodnutí. Okresní soud v Náchodě následně konal v trestní věci další hlavní líčení, které vyústilo ve vyhlášení v pořadí již třetího rozsudku ze dne 9.5.2012, č.j. 1T 57/2010-464, jímž byl nakonec obv. P. K. uznán vinným toliko trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona, kterého se dopustil tím, že *dne 25.5.2009 v době kolem 21. hodiny před restaurací S. v H., ul. N., za přítomnosti nejméně dalších třech osob, poté, co nejprve J. P. po předchozí slovní potyčce fyzicky napadl poškozeného M. M., úderem pěstí do obličeje, v důsledku čehož poškozený spadl na zem, a následně, když poškozený vstal, napadl poškozeného obžalovaný P. K. nejméně dvěma údery pěstí do obličeje, při kterých zasáhl poškozeného M. M. do brady.*

Za trestný čin výtržnictví byl obviněný odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu 18 měsíců. Současně podle § 229 odst. 1 tr. řádu byli poškození M. M. a Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, Krajská pobočka pro Královéhradecký kraj, H. K., odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Další odvolání obviněného podané proti shora cit. rozsudku bylo usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22.6.2012, č. j. 11To 230/2012- 492 podle § 256 tr. řádu zamítnuto. Rozsudek Okresního soudu v Náchodě ze dne 9.5.2012, č. j. 1 T 57/2010-464, tak nabyl právní moci dne 22.6.2012.

Po skončení trestního řízení Okresní soud v Náchodě usnesením ze dne 10.7.2012, č.j. 1T 57/2010-505, obviněnému uložil podle § 152 odst. 1 písm. e) tr. řádu povinnost nahradit náklady trestního řízení stanovené paušální částkou 11.000,- Kč do 15 dnů ode dne doručení usnesení. Na základě pokynu vyšší soudní úřednice okresního soudu ze dne 23.7.2012, adresovaném úctárně soudu, byl zrušen předpis nákladů trestního řízení obviněnému v částce 11.000,- Kč, neboť z těchto nákladů již částku 7.800,- Kč uhradil (viz č. l. 506). Dalším usnesením Okresního soudu v Náchodě ze dne 23.7.2012, č. j. 1T 57/2010-507, které nabylo právní moci téhož dne, byla podle § 152 odst. 1 písm. e) tr. řádu obviněnému stanovena povinnost nahradit náklady trestního řízení stanovené paušální částkou 3.200 Kč, jakožto doplatku nákladů trestního řízení, do 15 dnů ode dne doručení usnesení. Soud své rozhodnutí odůvodnil stručně jenom tím, že obv. P. K. byl shora uvedeným rozsudkem téhož soudu pravomocně uznán vinným a je proto povinen uhradit náklady trestního řízení paušální částkou, která podle vyhlášky MS ČR č. 312/1995 Sb., činí 3.200,-Kč. Proti usnesení vznesl obviněný písemné námitky, které byly obsahově posouzeny jako jeho stížnost proti tomuto

usnesení, načež byla věc předložena Krajskému soudu v Hradci Králové, který usnesením ze dne 10.8.2012 pod č. j. 11To 317/2012-523, podle § 148 odst. 1 písm. a) tr. řádu stížnost zamítl jako nepřipustnou.

Podle § 152 odst. 1 písm. e), odst. 3 tr. řádu je obžalovaný, pokud byl pravomocně uznán vinným, povinen nahradit státu paušální částkou ostatní náklady, jež nese stát. Paušální částka stanoví obecně závazným právním předpisem Ministerstvo spravedlnosti ČR.

Podle § 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 312/1995 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení, ve znění pozdějších předpisů, paušální částka nákladů trestního řízení činí:

- a) ve věcech, v nichž došlo k vydání trestního příkazu, který nabyl právní moci, 2.000 Kč,
- b) v ostatních věcech, v nichž řízení v prvním stupni bylo vedeno před okresním soudem, 4.000 Kč,
- c) ve věcech, v nichž řízení v prvním stupni bylo vedeno před krajským soudem, 6.000 Kč.

Podle § 3 citované vyhlášky, jestliže byl v trestním řízení podán znalecký posudek, zvyšuje se paušální částka nákladů trestního řízení stanovená v § 1

- a) byli-li přibráni k podání znaleckého posudku nejméně dva znalci, o částku 7.000 Kč,
- b) v ostatních případech o částku 3.800Kč.

Těmito ustanoveními se však Okresní soud v Náchodě při konečném stanovení nákladů trestního řízení obviněnému P. K. důsledně neřídil.

Obviněný byl od počátku trestního řízení stíhán a následně i obžalován ze spáchání trestného činu ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákona a trestného činu výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona, kterých se měl dopustit shora popsáním jednáním ke škodě poškozeného M. V průběhu trestního řízení byl nejprve orgány přípravného řízení přibrán podle § 105 odst. 1 tr. řádu k podání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, znalec prof. MUDr. M. S. CSc., který také znalecký posudek k objasnění způsobu vzniku a popisu zranění, která utrpěl M. M., zpracoval. Další znalecký posudek ohledně zranění poškozeného předložil v souladu s § 110a tr. řádu obhájce obviněného. Vzhledem k rozporným závěrům těchto dvou znaleckých posudků byl následně Okresním soudem v Náchodě přibrán za účelem zpracování revizního znaleckého posudku podle § 110 odst. 1 tr. řádu znalecký ústav, a to Univerzita Karlova v Praze, Lékařská fakulta v Plzni, která ústavní znalecký posudek zpracovala. Všechny tyto znalecké posudky měly za účel objasnit okolnosti vztahující se výhradně k trestnému činu ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákona. Okresní soud však na základě provedených důkazů obviněného nakonec pravomocně uznal vinným pouze ze spáchání trestného činu výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona, když také v konečné fázi řízení upravil i popis skutku ve výroku o vině odsuzujícího rozsudku tak, že jeho část týkající se způsobení zranění poškozenému M. ze skutkové věty vypustil a jednání obv. K. nepodřadil též pod skutkovou podstatu trestného činu ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákona a tímto trestným činem ho vinným neuznal.

Za takové situace pak měl soud správně uložit obviněnému povinnost nahradit náklady trestního řízení toliko paušální částkou ve výši 4.000 Kč, která odpovídá § 1 písm. b) vyhlášky MS ČR č. 312/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť znalecké posudky nesloužily k uznání viny obviněného.

S odkazem na shora uvedené nutno konstatovat, že Okresní soud v Náchodě se svým rozhodnutím dostal mimo mantinely shora uvedených ustanovení hmotného i procesního práva trestního a porušil tím zákon v neprospěch obviněného P.K., proto navrhuji, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že usnesením Okresního soudu v Náchodě ze dne 23.7.2012, č. j. 1T 57/2010-507, byl porušen zákon v neprospěch obv. P. K. v ustanovení § 152 odst. 1 písm. e), odst. 3 tr. řádu ve spojení s § 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 312/1995 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení ve znění pozdějších předpisů,
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu zrušil usnesení Okresního soudu v Náchodě ze dne 23.7.2012, č. j. 1T 57/2010-507, jakož i další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 nebo § 271 odst. 1 tr. řádu.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [6 Tz 25/2013](#)